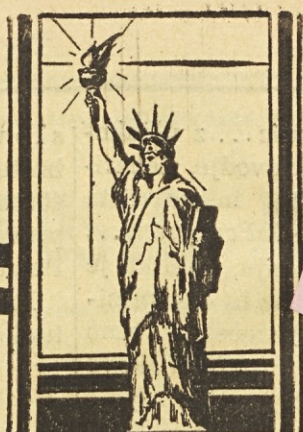

Valentine Kalan
654 W. 161 St.
New York, N.Y. 10032

AMERICAN IN SPIRIT
EIGN IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 68

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, APRIL 15, 1974

LETO LXXVI. — VOL. LXXVI

NOVI GROBOVI

Elizabeth Winter

V 86. letu starosti je po dolgi bolezni umrla v četrtek zvečer Elizabeth Winter (Vintar), rojena Antonic, 424 E. 157 St., vdova po leta 1965 umrlemu možu Johnu, mati pokojnih Johna Jr., Franka in Mary, živečih Josepha F. in Louisa J., stara mati Elizabeth Wildermuth, Joan Lowe, Dorothy Ann Winter, Alyce Germovsek, 5-krat prastara mati in pok. Arron Lowe. Rojena je bila v Starem trgu pri Ložu, od koder je prišla v Ameriko leta 1906. Bila je članica Društva Collinwood Hive št. 283 T.M., Podružnice št. 41 SZZ in Oltarnega ter Roženvenškega društva fare Marije Vnebovzete. Pogreb je danes ob 9.15 iz Zeletovega pogrebnege zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev Marije Vnebovzete ob 10. uri, nato v družinsko grobnico na pokopališče Kalvarija.

Josephine Martich

V 72. letu starosti je pretekli petek umrla v Highland View bolnišnici Josephine Martich, 17841 Brian Avenue, rojena Juršić v vasi Zavode, Sv. Križ pri Kostanjevici, od koder je prišla v Ameriko leta 1907. Bila je žena Bernarda, mati Josephine Elsie Maczko, Mary Martich in Esther Zippel, stara mati Marije Zippel, sestra Katherine Belaj in Johna Jovicka iz Warren, Michigan. Bila je članica Društva sv. Katarine št. 29 ZSZ. Pogreb je danes ob 9. uri iz Grdinovega pogrebnege zavoda na Lake Shore Blvd. s pogrebno mašo v cerkvi Marije Vnebovzete ob 10. uri, nato na pokopališče Vernih duš.

Susan T. Lescar

V 60. letu starosti je pretekli petek umrla v Euclid General bolnišnici Susan T. Lescar, rojena Radvansky, 19501 Muskoka Ave., žena Anthonyja, hčerka Rozalije Radvansky, rojene Uhrincak, sestra Andrewa, pokojnega Josepha in Paula Radvansky, Margaret Yasenosky in Rose Bish. Pogreb je danes ob 8.15 iz Grdinovega pogrebnege zavoda na Lake Shore Blvd. s pogrebno mašo v cerkvi Marije Vnebovzete ob 9. uri, nato na pokopališče Vernih duš.

Hilda Hermsdorfer

V 51. letu starosti je umrla v Mt. Sinai bolnišnici Hilda Hermsdorfer, rojena Lebar, 25220 Charworth Dr., Euclid, Ohio, vdova po leta 1962 umrlemu možu Elmerju, mati Diane Clasen, Lawrencea, Maxine, stara mati Ronnie in Alice, sestra Mary Lebar, Ann Stakich, Kathryn Colombi in pokojnih Elizabeth Stakich, Geraldine Bailey in Eleanor Hermsdorfer. Rojena je bila v Clevelandu, hčerka pokojnih Franka in Mary Lebar, rojene Tovornik. Zaposlena je bila kot telefonistka pri Eaton Corp. Pogreb je danes iz Zeletovega pogrebnege zavoda na 452 E. 152 St. v cerkev sv. Felicite ob 10.30, nato v družinsko grobnico na pokopališče Kalvarija.

Eva Zivkovich

V 81. letu starosti je preteklo soboto zjutraj umrla v Euclid General bolnišnici Eva Zivkovich, rojena Mandich, 19610

Vremenski prerok

Vetrovno in hladno, možnost dežja. Najvišje temperatura okoli 49 F (10 C).

Višje cene olja niso povečale črpanja v ZD

Vladni zastopniki so opravili višanje cen olja doma z napovedjo, da bo to povečalo njegovo iskanje in črpanje v ZDA, kar pa se ni uresničilo.

WASHINGTON, D.C. — Ko je javnost zahtevala in je Kongres ponovno poskusil vrniti cene olja in njegovih produktov na raven lanske jeseni, je zvezni urad za energijo temu odločno nasprotoval in predsednik Nixon je odklonil podpis zakonskemu predlogu o energiji, ki je vseboval tako določilo.

Nixon in njegovi sodelavci so zatrjevali, da je povišanje cen doma potrebno in da bo povečala dobiček oljnih družb ter pripravila k novim večjim vlogam v iskanju olja in plina ter v njegovo povečanje črpanja. Govorili so tudi o novih virih energije, ki jih bodo oljne družbe s svojimi povečanimi dobički začele razvijati.

Domače, ameriško olje je tako doseglo enako ceno z uvoženim, oljne družbe so povečale svoje dobičke do naravnost "sramotne" višine, kot je dejal sen. H. Jackson, toda teh niso vložile v povečano črpanje tega. Po razpoložljivih podatkih je črpanje domačega olja v zadnjih 9 tednih padlo za 2%.

Tako je ameriški potrošnik plačeval in plačuje olje trikrat dražje kot ga je pred osmimi meseci, pa nima od tega nobene koristi, vse gre v blagajne oljnih družb. Zvezni urad za energijo in vladni predstavniki trdijo, da povečanje produkcije olja ni možno tako naglo, za to je treba več časa. Istočasno izjavljajo, da so se dobički oljne industrije povečali "le" za nekako 50% in da niso "izredno visoki" v odnosu do drugih industrij.

Kongresni in drugi poznavalci oljne industrije trdijo, da je bila dopustitev povišanja cen domačega olja v pogledu povečanja njegovega črpanja doma sedanjo višino nepotrebno in služi le večjemu dobičku oljnih družb na račun splošnega narodnega gospodarstva in seveda — potrošnikov.

Jeklarska industrija dobila novo pogodbo

WASHINGTON, D.C. — Unija jeklarskega delavstva in predstavniki jeklarske industrije so se sporazumeli o novi triletni kolektivni delovni pogodbi, ki določa v 3 letih 60.9 centov poviška pri urnih zaslužkih poleg rednih poviškov na račun povišanja življenjskih stroškov.

Unija je dosegla svoje članstvo polne pokojnine pri 62. letu starosti namesto pri 65. in poskrbela upokojevcem tudi povišanja pokojnin v sorazmerju s porastom življenjskih stroškov. Pogodba je bila na obeh straneh ugodno sprejeta in vključuje določilo, da tudi pri pogajanjih za novo pogodbo čez tri leta unija ne bo grozila s štrajkom. Tako lahko jeklarska industrija računa na mirno in neprekinjeno obratovanje do leta 1980.

Savdija v dvomih o Nixonovi učinkovitosti

Savdska Arabija je v skrbah, če bo Nixonova vlada dovolj trdna in učinkovita v pritisku na Izrael, ko grozi Nixonu impeachment.

RIAD, Savd. — Vlada Savdske Arabije s starim kraljem Fejsalom na čelu je prepričana, da so edino ZDA sposobne prisiliti na Izrael in ga pripraviti k popuščanju v razgovorih z Arabci do take mere, da bi bil sporazum možen in sprejemljiv. Ko se položaj predsednika Nixona doma vedno bolj daje v zvezi z Watergate zadevami in razpravo v Kongresu o impeachmentu, so začeli tu dvomiti, ali bo Nixon še sposoben posredovati mir na Srednjem vzhodu ali ne.

Odnosi med Riadom in Washingtonom so se v zadnjih dneh močno popravili in so zopet "prijeteljski", kot so bili pred oktobrsko vojno na Srednjem vzhodu in pred zaporo prodaje arabskega olja ZDA.

Savdska Arabija je odločno nastopala v podporo ZDA, ko sta Sirija in Libija vztrajali na ohranitvi oljne zapore ZDA. Sedaj je v skrbah, ali se bodo njeni upi izpolnili ali ne, ko trdnost Nixona doma slabi in s tem tudi v svetu.

LETOS NE BO KONČNEGA DOGOVORA O OMEJITVI OBOROŽEVANJA Z ZSSR

Državni tajnik Kissinger je po razgovoru s sovjetskimi zunanjim ministrom Gromikom dejal časnikarjem, da ni verjetno, da bi bil letos dosežen končni sporazum z ZSSR o omejitvi strateškega oboroževanja. Predsednik Nixon pojde kljub temu na obisk v Moskvo.

WASHINGTON, D.C. — Dr.

žavni tajnik H. Kissinger je v petek po daljšem razgovoru s sovjetskim zunanjim ministrom A. Gromikom in predsednikom Nixonom v Beli hiši, kateremu je sledil razgovor Gromika in Kissingerja v državnem tajništvu nekako dve uri in pol, dejal novinarjem, da ni verjetno, da bi bilo mogoče letos zaključiti sporazum s Sovjetsko zvezo o omejitvi strateškega orožja, ker so ta vprašanja močno zapletena. Izrazil je upanje, da bo sklenjen kak delni dogovor na področju strateškega ofenzivnega orožja. Četudi sporazum o omejitvi oboroževanja ne bo dosežen do predvidenega obiska predsednika Nixona v Sovjetski zvezi v letošnjem juniju, bo Nixon le šel na ta obisk, ker bo pripravljena vrsta drugih važnih dogovorov.

Kissinger in Gromiko, katerih razgovor je bil označen kot "prijeteljski", sta skušala napraviti na novinarje vtis, da sta z razgovori zadovoljna. Razpravljala sta o omejitvi oboroževanja, o drugih vprašanjih, ki zadevajo odnose ZDA in ZSSR, pa tudi o vprašanjih Evrope in Srednjega vzhoda. Državni tajnik je trdil, da kljub težavam pri razgovorih o omejitvi oboroževanja s Sovjetsko zvezo napori za izboljšanje odnosov med njo in ZDA niso obtičali. Predsednik Nixon bo, kot je bilo predvideno, obiskal Sovjetsko zvezo proti koncu junija, da se pogovori z Brežnjevim in ostalimi sovjetskimi vodniki o težavah, ki nadaljevanje izboljšanja odnosov zavirajo.

Posebej je Kissinger poudaril, da predsednik Nixon ne bo razpravljajal z vodniki ZSSR s stališča šibkosti, ker da ga nihče v mednarodni politiki ne smatra za šibkega kljub težavam, ki jih

Iz Clevelanda in okolice

Važna seja — Tajnik Društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ sporoča članstvu, da ima društvo prihodnji četrtek, 18. aprila, ob osmih zvečer važno sejo v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Na seji bo izvoljenih devet delegatov za konvencijo KSKJ, ki se bo vršila avgusta v Pittsburghu. Udeležba vsega članstva zaželjena!

Rojstni dan —

Danes praznuje svoj rojstni dan zavedna ameriška Slovenka prijazna gđc. Ivanka Majer, hčerka gospe Helene in pokojnega Louisa Majer, od znane slovenske trgovine s čevlji na 6410 St. Clair Avenue. Mladi rojakinji iskrene čestitke in srečno ter varno življenjsko pot!

DANES ZADNJI DAN —

Danes, 15. aprila je zadnji dan za plačilo zveznega in državnega dohodinskega davka, pa tudi zadnji dan za namestitev novih tablic 1974 na avtomobile.

Iz slov. naselbin

Rudi Vecerin umrl
NEW YORK, N.Y. — Pretekli petek, 12. aprila, je zadet od srčne kapi nenadno umrl v 52. letu starosti Rudi Vecerin, doma v Ljubljani (Moste), kjer je končal klasično gimnazijo in nadaljeval študij nato na dramski šoli. Po vojni je študiral na univerzi v Gradcu v Avstriji in prišel leta 1949 v New York. Njegov umetniški talent je dobil priznanje v domačem in poklicnem delu. Bil je glavni urednik publikacij za mednarodno numizmatiko in filatelijo pri Minkus Publ. Co.

Skozi 25 let je vstrajno sodeloval pri slovenskem kulturnem delu v New Yorku. Njegova misel je bila dosledno slovensko orientirana, saj je svoje poklicne artistske skušnje in zveze uporabljal, da je pripravil in izdal edinstveno brošuro, ko se je pripravljala slovenska narodna kapela v Washingtonu. Pokojni Rudi je pripravil tudi spominsko knjigo posvetitve te kapele in knjigo o prijatelju, umetniku F. Geršetu.

Pokojnik je deloval tudi kot igralec in recitator, nastopal iz leta v leto kot Miklavž v N.Y. in Washingtonu ter uporabljal to priložnost za vzpodbujanje slovenske mladine k delu za slovensko stvar.

Kot mnogo drugih je delal in ustvarjal za novo domovino, njegovo srce pa je bilo povezano z mladostnim slovenskim rajem daleč stran. Zato je vsako leto obiskal obmejne kraje Slovenije in zbiral slovensko umetnostno gradivo.

V New Yorku žalujejo za njim žena Jani, hčerke Sonja, Tatjana in Marta, v Ljubljani pa mati in dve sestri. Oče mu je umrl kot žrtev političnih ječ. Pogreb bo jutri.

Dr. Ludvik Pus boljši
NEW YORK, N.Y. — Dr. Ludvik Pus je bil pred časom operiran v metodistični bolnišnici v Brooklynu in je operacija uspešna. Tako se je zdravje dr. L. Puša delno popravilo in obstoji upanje, da bo mogel spet na noge.

Atomska elektrarna v Avstraliji
SYDNEY, Avstral. — Avstralska atomska komisija ima v načrtu zgraditi atomsko elektrarno za raziskave in za praktično uporabo.

VELIKONOČNI PONEDELJEK

Tisti, ki skušamo čim bolj ohraniti stare slovenske običaje, bomo danes, na Velikonočni ponedeljek, še malo popraznovali, če ne preje, vsaj zvečer po opravljenem delu.

Kot je bila Velika noč sveta, žegnana, spokojna, je bil Velikonočni ponedeljek vesel, razigran in živahen.

Praznik Vstajenja se je raztegnil prav do Bele nedelje, do nje se je raztegnilo tudi velikonočno vzdušje, pa tudi dobrote blagoslovljenih jedi.

Če ne drugače, naj nam to ostane vsaj v lepem spominu.

I.

Predsednik L. B. Johnson bi bil rad dobil podporo ameriških zaveznikov v SEATO in NATO, ko je poslal svoje čete v Južni Vietnam. Ni mu uspelo dobiti dosti pomoči niti pri državah SEATO, kaj šele pri državah NATO. Teno so le odrekle pomoč ZDA pri njihovem naporu ohraniti Južni Vietnam neodvisen, ampak so jim naravnost nasprotovale. De Gaulle, tedanji predsednik Francije, je ameriški napor javno odklonil in mu napovedal neuspeh. Tudi ostali evropski zavezniki so obravnavali ameriški poseg v Indokino in ameriško vojskovanje tam zelo kritično.

(Konec sledi)

Le zvoni "Zvon"...

Leto pri prihodu očeta Richarda Rogana je bila zgrajena nova cerkev v novi fari Sv. Barnabasa. Ta cerkev, katero je gradil oče Richard, je danes stara "cerkev" pod kar veličastno novo cerkvijo, katero je gradil njegov

Vendar ta večerna sv. maša
pri Sv. Barnabasu mi bo ostala

nekako 10 leti, ko je bil na obisku Slovenski oktet in je prišel tudi med nje. Zdam vem, zakaj! Pesem imajo že od nekdaj radi. Saj so v letu 1906 imeli pevsko društvo "Planinski raj", pa društvo "Bled" in menda še druge. Ta del so začeli s F. Maroltovo *Ribniška ...*, v kateri je solist, baritonist Jože Us. Sledi ji P. Jerebova *O kresu ...* in užiga še vse bolj in bolj, ko k tema dvema nanizajo štiri sodobne slovenske popevke s spremljavo harmonike, ki jo je izvedel mojstrsko g. Freddy Mally. Opazoval sem ljudi, kako so se življali v *Avsenikovo Na Robleku*, *Kmetcevo Mami, oj mami ...*

Le Zvonovci — zvonarji so šli na dolgo pot, da so pod oknom zapeli milo slovensko pesmico

Tone Osovník

Ne drgni po očeh

Včasih se po močnem prehladu izceja iz oči gnoj. Izceja se iz oči tudi zaradi drugih notranjih bolezni, kar škoduje vidu. V tem slučaju moraš takoj k zdravniku.

Fr. Jaklič:

V PUSTIV JE ŠLA

Nato premišljuje zadnje dogodke, zlasti kaj jo je pripravilo, da je bežala od hiše. Sedaj šele vidi, da so bili vzroki precej malenkostni, da ni bilo treba zaradi njih od moza. Res je pil nekoliko preveč, res mu ni bila všeč večerja, ali komu pa tekne vendar prismojena kaša? In tepel? — Kako jo je? Suknjo je vrgel vanjo, to je bilo vse. — In zato je šla v pustiv? Vest ji je dejala, da ni storila prav, da se je prenagnila. Kaj bi storila sedaj? Pač ji je velevala pamet, naj se vrne, k možu jo je vleko tudi srce, a tega ji ni dopuščal ponos. — Hotela ni, da bi se norčeval z njo moč, češ: "Ali si se rada vrnila? Ne moreš biti brez mene? Hahaha!" Hotela ni slišati posmeha starih dveh in zasmehovanja vaščanov. Tako je obvisela na Babjih Gredeh.

Druga dne ni hotela nikamor iz hiše, pa je tudi silili niso. "No, ali si že kaj modrejša?" jo je vprašal oče zjutraj, potem je pa ni več nadlegoval.

Mati ji je nosila jedi in jo vedno tolažila, zakaj silil jo je vedno jok. Tolažila jo je, da ji bo bolje poslej pri možu, ko bo videl, da skoro pride ponjo. Ubežnica je pestovala otroka, pri-tiskala ga k sebi in poljubovala, kadar je bil pa v zibel, tedaj je šivala. Solze so ji kapljale na šivanje, pogled ji je pa uhajal skozi malo okno, koder se je lepo videlo tja na Hudi Konec.

"Oh, da bi bila že kmalu tam!"

Kadar je šel kdo mimo okna, odmaknila se je naglo, da je ne bi opazil, zakaj sram bi ji bilo, ako bi jo videl kdo doma. Ljudem se pa skrile težko kaj. Ta in oni je slišal pri Stokrovih otroški jok. To je bilo pa čudno, ker Stokrovi niso imeli tako majhnih otrok. Nekaterim ženskam, ki so boste prihajale pod oknom, skrivala se je Novljanka prepozno, tako so izvahale kmalu, kdo je v izbici. In stikale so glave, skrivnostno si namežikovale in se čudile, kaj to pomeni, da je Stokrova Micica doma. Oj, to je bilo toliko govorjenja po Babjih Gredeh, kakor prej že celo leto ne. Ko je prišla kokošarica Marijanka s svojim košem po piščeta na Babje Gredi, je povedala, kar je slišala v Hudem Koncu.

In ženske so dejale precej: "Oh, saj smo vedele, da bo tako! Pravile smo jim, da ji ne bo dobro, pa so jo le ponujali ven in ven na Hudi Konec. Na, sedaj pa imajo! Izpolnjuje se, kar smo jim prerokovale."

Stokrova Micica je pa vedela, da ni tako hudo pri Novljanu, kakor so si domisljale klepetave sosedice. Komaj en dan ni videla moza in domovanja v Hudem Koncu, že ji je bilo tako hudo in dolg čas, da skoraj ni mogla prestatati.

"Oh, da bi bila že skoro tam doli!"

Drugi dan ji je bilo še huje. Preudrjala je, kako bi poravnala storjeno napako. Ni ji kazalo drugega, kakor skesano iti k možu. A ponos ji ni dopuščal tega koraka.

Tretji dan ji pa kar ni bilo več živeti. Spraševala je mater, kaj naj stori. Mati, misleča, da si hči ne želi ničesar bolj, kakor biti daleč proč od moza, ji pri-govarja, naj ostane, dokler ne pride sam pohlevno ponjo. Hči si je pa mislila: "Oh, kdaj šele bo to!" in jokala je še huje.

Vest ji je dejala: "Pojdi domov!" — Toda neki zli glas ji je odgovorjal: "Nikar! Ti ne veš, kako se ti bodo posmehovali!" Zopet je zmagal ponos.

Zvečer se pa kar odloči, češ, nazaj grem, naj je, karkoli. Odpravi se, poveže otroka trdnje, hoče ga zadeti na glavo, oh, pa se še nekoliko obotavlja in po-

mišlja in glejte: vrnitev se ji je zdela nemogoča in tako sramotna, da rajše ostane na Babjih Gredeh.

V.

Bog ve, kaj počne sedaj on, ali kaj misli name, ali nič, ali je kaj hud in jezen, ker sem šla, Bog ve?" ugiblje ubežna žena v temni izbici in ziblje dete svoje in njegovo.

"Kaj daj, da bi bila kmalu pri svojem možu, nikdar ga ne zapustim več, potrpeti hočem z njim," obeta sama pri sebi, potem pa moli in prosi Boga, da bi ju zopet združil.

Ko je bila tako zatopljena v molitev, začuje pod oknom znano hojo in kmalu nato se odpro vrata v hišo, in nekdo spregovori: "Kje je pa ona? Ali je ni pri vas?"

Pri tem glasu Novljanka poskoči, srce ji zatrepeta od radosti in po vsem životu jo prešine nepopisno veselje. Še so ji solze rosile lica, toda bile solze radosti.

"Moj Matija! Moj Matija!" vzklikne polglasno predse. Skočila bi mu naproti, objela bi ga in ljubo pritisnila k sebi. Oh pa ta vest ji je ustavljala korak. Kdo ve, ali ji je odpustil, ali je prišel ponjo z dobro mislijo v srcu? Pokazati ni hotela niti svojim, niti njemu, kako težko ga je pričakovala, kako je hrepene-la po njem, kako ji je bilo hudo in bridko, ker se je bila prenagnila. Zato je sedla nazaj na stol, poslušala vsako besedo ter ga pričakovala nestrno. Dobro se ji je zdelo, ker je že vsa odpravljena na pot.

"Kam pa naj bi bila šla, ko ni pri tebi!" odvrne mati osorno, vsa razvnetá za srečo svoje hčere in jezna na njenega moza.

"Kaj pa sta vendar imela?" vpraša oče počasi.

"Eh, malenkost," začne težko Novljan; ko pa vidi hlapca, de-klo in svojo svakinjo, mu je po-stalo pripovedovanje še težje.

"Kje je pa vendar ona, da je ni tukaj?"

Takrat se pa odpro vrata izbi-ce in v Micca se prikaže:

"Tukaj sem, le sem pojdi!" Čutila je, v kaki zadregi je mož, zato ga je poklicala; bala se je pa tudi, da bi ga oče in mati kaj ne oštevala, kar se ji je zdelo krivično; saj si je očitala, da je sama vsega kriva, da je on nedolžen.

Hitro stopi v izbico in ji šepne: "Ali greš nazaj? Nocoj?" "Precej," odvrne ona.

Zatem prideta oče in mati, da bi morda poravnala, ako bi se še kaj pričkala, svetovala jima to in ono, ter jima povedala, da ni lepo, ako se ne zbogata. Zlasti mati je imela celo kopo krepkih besedi, s katerimi bi oprijela neusmiljenega zeta. Bala sta se, da bi se hči branila vrniti se. Toda, ož čudo! Videla sta, da je hči že vsa odpravljena. Mati ni vedela, kaj bi dejala. Oče pa vpraša:

"Kdaj pa bosta vendar pametna? Zakaj se ne zbogata?"

"I, nu, saj ni bilo nič takega! Pojdiva, Matija!" sili ona.

"Pa pojdiva? Ali boš ti nesla? Ne bo li pretežko?" vpraša jo ljubeznivo Matija in si hoče optati zibel.

"Pusti! Pusti! Nesla bom jaz lažje! Nesi rajši tole!"

Vrže mu culo.

Nekoliko sramovala sta se starih dveh, sramovala sta se drug drugega, zato sta bila tako malobesedna, tako nagla.

Oče in mati sta bila kar osup-la, ker sta se mlada sprijaznila tako hitro. Čudila sta se, da se jima je tako mudilo, da se nista hotela ustaviti tudi na njune prošnje.

Molče sta korakala vstric ali pa drug za drugim, kakor je bi-

KOLEDAR

društvenih prireditvev

APRIL

20.—DSPB TABOR priredi svoj spomladanski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci". Začetek ob 7.30 zvečer.

21.—Pevski zbor Slovan priredi svoj pomladanski koncert v SDD na Recher Avenue.

21.—Koncert Mladih harmonikarjev v avditoriju pri Sv. Vidu. Začetek ob 3.30.

27.—KONCERT PEVSKEGA ZBORA KOROTAN ob 7.30 zvečer v SND na St. Clairju; po koncertu zabava s plesom.

MAJ

12.—Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi Materinsko proslavo.

17.—19.—Praznovanje 50-letnice obstoja Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

19.—SKD Triglav v Milwaukee, Wis., praznuje MATE-RINSKI DAN ob dveh popoldne s kratkim sporedom pred kapelo v Triglavskem parku.

26.—Društvo SPB Cleveland—SLOVENSKI SPOMINSKI DAN: sv. maša ob 10.45 pri Lurški kapeli na Providence Heights, Chardon Road, za žrtve vojske in komunistične revolucije.

26.—Otvoritev Slovenske pri-stave. Igra orkester Sonet.

27.—SKD Triglav v Milwaukee, Wis., priredi SPOMIN-SKO SVEČANOST. Ob 11. dopoldne sv. maša v kapeli Triglavskega parka, nato spored in kosilo.

29.—Zbor SZZ "Dawn Choral"

la pot. Nobeden ni mogel začeti razgovora, dasi sta si imela po-vedati mnogo, ker že dolgo nista govorila, niti se videla. Kako sta se kesala sedaj, da je bil prišel razpor, kako sta se pa tudi vese-lila, ker se je vse tako hitro in lepo poravnalo!

Ko prideta na pol pota, spre-govori Novljanka:

"Odpočijva si! Peče me že v glavo!"

Novljan ji pomaga postaviti zibel na tla.

Nekaj časa stojita molče, nato pa spregovori Matija, rahlo oči-tajoc:

"Zakaj si bila vendar šla?"

Mica ne odvrne ničesar, le ne-ka moč jo potegne k njemu, raz-prostre roke in ga živahno obja-me.

Pozabljeno je bilo med njima vse, ljubezen je bila še iskrenejša. Sramovala se nista več, ve-selo sta se razgovarjala do do-ma.

Novljan je imel zopet ženo in otroka in bil je srečen.

V zadovoljnosti in ljubezni ži-vita še dandanes, včasih se tudi malo spreta, ako že mora biti, vendar ne gre Mica nikdar več v pustiv. Pozabiti ne moreta, kako jima je bilo takrat hudo, in se skrbno ogibljeta vsega, kar bi ju razrdlo.

Ne! — Mica Novljanova ne gre v pustiv nikdar več!

priredi Kartno zabavo v Euclid Park Clubhouse. Začetek ob 7. zvečer.

JUNIJ

2.—Piknik Društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ na društvenih prostorih na White Rd.

9.—Spominska proslava društva Tabor na Slovenski pri-stavi.

13., 14., 15. in 16.—Farni karne-niki pri Sv. Vidu.

16.—SKD Triglav priredi pik-nik v Triglavskem parku pri Milwaukeeju.

16.—Štajerski klub priredi svoj piknik na Slovenski pristavi.

23.—Slovenski dan na Sloven-ski pristavi.

23.—Društvo Kras št. 8 ADZ priredi piknik na Izletniškem središču ADZ v Leroyju.

26.—Klub slovenskih upokojen-cev Waterloo okrožje priredi "Golažovo kosilo ob 12. uri in piknik na SNPJ farmi. Igral bo Strumbly orkester.

30.—Piknik Slovenske šole pri Sv. Vidu na Slovenski pri-stavi.

JULIJ

4.—Piknik Slovenske pristave. 4.—Mladinski dan v Triglav parku pri Milwaukeeju.

7.—Piknik društva "Tabor" na Slovenski pristavi.

10.—Piknik kluba euclidskih slovenskih upokojencev na SNPJ farmi.

14.—Piknik Misijonske znam-karske akcija (MZA) na Slo-venski pristavi.

20.—Orkester "Veseli Slovenci" priredi "Domačo veselico" na Slovenski pristavi v Genavi.

21.—Misijonski piknik v Tri-glavskem parku pri Milwau-keeju.

28.—Piknik Slovenske šole pri Mariji Vnebovzeti na Sloven-ski pristavi.

AVGUSTA

4.—Ohajska feredacija KSKJ društev priredi vsakoletni Ohio KSKJ dan v Parku sv. Jožefa na White Road.

7.—Federacija klubov slov. upokojencev priredi piknik na farmi SNPJ na Heath Rd.

11.—Plavalne tekme na Slo-venski pristavi.

18.—Fara Marije Vnebovzete priredi Zegnanjski festival v šolski dvorani.

18.—Belokrajski klub priredi piknik na Slovenski pristavi.

18.—Športni dan SKD Triglav v Triglavskem parku pri Mil-waukeeju. Ob 11. dopoldne sv. maša pred kapelo, nato ko-silo, tekme in piknik.

31.—Pevski zbor Gallus iz Celovca poda zvečer ob 7.30 koncert v SND na St. Clair Avenue.

SEPTEMBER

1.—"Koroški piknik" na Slo-venski pristavi.

8.—Koroški pevski zbor Gallus poda koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue ob 4. popoldne.

15.—Vinska trgatav na Sloven-ski pristavi.

22.—Oltarno društvo fare sv. Vida pripravi kosilo v šolskem

Rev. Leon Kristanc:

Srečanja v spominih po 30 letih

(Nadaljevanje)

Po vsem prestanem sem ven-darle bil na potu okrevanja. In ko so zdravnikovi obiski postajali krajši, so jih namodestili obis-ki številnih prijateljev, le ne-katerih se naj spomnim. Kar ne-prijetno se mi je zdelo, ko tova-riš sobolnik ob njihovih, včasih kar dolgih zadržanjih, ni imel potrebnega miru. Še prvo popol-dne ko je bil odstranjen na vratih svarilni napis, se je pri-smejal v sobo g. Miha Jenko, prvi župnik takrat še novo usta-novljene župnije Sv. Družine v Mostah pod Ljubljano, v družbi kamniškega župana Nandeta No-vaka. Bila sva skoro sosedo po rojstnih krajih in sva si bila vse-skozi iskrena prijatelja. Ko je kaplanoval v Kamniku in zelo uspešno vodil tudi tamkajšnje prosvetno življenje, se je sezna-nil in spoznal z županom Nova-kom, ki mu je bil desna roka pri tankajšnjih številnih orga-nizacijah.

Gospod Miha je bil znan po svojih duhovitih dovtipih in kjerkoli je prišel v družbo, je bilo salve smeha in zabave. Gos-pod Nande je takrat kot begu-nec pred nemško policijo Gesta-po in pred partizani vedril pri svojih prijateljih v Ljubljani. Po potrebi je pomagal tudi v leoni-

avditoriju pri Sv. Vidu. Za-četek serviranja ob 11.30.

28.—Plesna skupina Kres pri-redi spored narodnih in umet-nih plesov. Za zabavo igrajo Veseli Slovenci.

OKTOBER

6.—SKD Triglav priredi VIN-SKO TRGATEV v Triglav-skem parku pri Milwaukeeju.

19.—DSPB TABOR priredi jesenski družabni večer v Slo-venskem domu na Holmes Avenue. Večerja in ples.

Igrajo Veseli Slovenci. Zače-tek ob 7.30.

19.—Klub neburških sloven-skih upokojencev priredi ve-čerjo in ples v SND na E. 80 St.

20.—Občni zbor Slovenske pristave.

20.—Jesenski koncert Glasbene Matice v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju.

27.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete pripravi kosilo.

29.—Podružnica št. 14 SZZ priredi ob 7. zvečer "card par-ty" v Euclid Club House na Lake Shore Blvd.

NOVEMBER

2.—Štajerski klub priredi svoje martinovanje v farni dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob 7. zvečer.

9.—Belokranjski klub priredi MARTINOVANJE v SND na St. Clair Avenue. Igrajo Ve-seli Slovenci.

17.—Pevski zbor Jadran priredi Jesenski koncert s plesom v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Igral bo Ed Rodnick orkester.

24.—Fara Marije Vnebovzete priredi Zahvalni festival v šolski dvorani.

24.—Dawn Choral Group poda svoj letni koncert v Sloven-skem društvenem domu na Recher Avenue v Euclidu. Začetek ob 4. popoldne.

ški kuhinji in kot spreten orga-nist samouk je oskrboval in vo-dil tudi petje v domači kapeli. V letih pred drugo svetovno vojno je bil kot predsednik Slo-venske županske zveze in tudi kot zvest in zelo upoštevan pri-staš SLS (Slovenske ljudske stranke) v Sloveniji splošno zna-na in spoštovana osebnost. Več-krat sta se oglasila in v taki družbi so bolečine kar ponehale, pozabil si na nje. Oba sta že med pokojniki.

Prvi je umrl v najlepših letih v begunskem taborišču v Itali-ji. Drugi je v želji po svobodi kot politični begunec par let kmetoval za vsakdanji kruh na slovenskem Koroškem, od koder se je podal v Združene države, kjer je v "slovenski Ljubljani" v Clevelandu vrtnaril v nekem sestrskem samostanu. Ko je bil že upravičen za v pokoj, ga je pa domotožje zabilo v bližino domačih planin v Šmihel na slo-vensko Koroško, od koder je od časa do časa pohajal na obisk v priljubljeno mu Vrhpolje pri Kamniku. Že kot osemdesetlet-nik — še vedno zvest samskemu stanu — se je odločil in šel za stalno v rojstni kraj in tako se mu je "želja izpolnila, v zemlji domači da truplo leži" in čaka tam narodnega vstajenja in končnega vstajenja v večno živ-ljenje.

Z dolgoletnim kamniškim žu-panom Nandetom sem se zopet srečal v poletju 1966, ko sem se pridružil slovenski romarski skupini v Fatimo — Rim — Sv. Višarje — Gospo Sveto — v Ba-ragove kraje v Sloveniji. V Ce-lovcu sem se ločil od njih in z avtobusom so oni nadaljevali proti Ljubljani in dalje v drago domačo zemljo. Tam pred Mo-horjevo tiskarno so me po dogo-voru že pričakovali moji doma-či, da sem z njimi preživel ne-kaj lepih dni po Koroškem in Tirolskem v spominih na begun-ska leta po tistih krajih. In v Ce-lovcu smo se slučajno srečali z g. Nandetom, ki se je po opravi-kih mudil v mestu. Kakšno iz-nenađenje in veselo srečanje za oba; on je bil še ves mladeniški. kot "fant od fare", le sneg mu je že precej silil v lase. Zanima-lo ga je, zakaj sem se ločil od skupine romarjev, ki so se od-peljali še na obisk Slovenije?" Povedal sem mu, da se taki obis-ki od bivših beguncev pred rde-čim nasiljem pri gotovih, kateri menijo, da so le oni varuhi slo-venstva, smatrajo ne le za veli-ko pogreško, marveč za iznever-jenje slovenskemu narodu in poklon tistim, pred katerimi so se pred leti umaknili v svobodo.

Nasmehnil se je in rekel: "No — obisk tja doli sem že ponovno napravil in nihče se ni spotal in mi očital, da sem se narodu izneveril." Čudil se je in sogla-sal, da razsoden in moder človek ne more in ne sme oponašati, še manj pa šteti v zlo, če gre kdo le na kratek obisk v domači kraj, da še vidi rodno zemljo in po-kleknje in prižge svečo na gro-bove mu dragih. Še ptička rada poleti pogledat rodno gnezdece in sest na vejo, kjer je zažvr-golela prvo popevko v čast svoje-mu Stvarniku. To je vsakemu dovoljeno, zakaj pa naj ne bi bi-lo to dovoljeno tudi slovenske-mu duhovniku! Pa se mu opo-naša in hudo zamerja, da se 'spo-zabi', če se tudi on poda na obisk domovine, da še enkrat poljubi dragi mu oltar novomašne Glo-rije in obišče bisere slovenske zemlje: Čudovito krasni Bled s cerkvico na otoku in z vncem zelenih planin z gorskimi velika-ni v ozadju ter nepozabne go-renjske Brezje, da poklekne pred milostni oltar Matere revnih in preganjanih ter se ji zahvali za varstvo skozi vsa leta zdomstva in se ji ponovno priporoči še za v prihodnje — Marija Pomagaj!

Obisk domovine ni poklon njenim sedanjim oblastnikom, pač pa je znak ljubezni in spo-

štovanja do rodne grude, "kjer zibka nam je tekla in nam je tam mati najboljši kruhek pe-klá", čeprav je bil večinoma aj-dov in koruzen, pa je še danes zaželen. Vse to je naravno in samo po sebi razumljivo, saj je vsajeno v človekovo srce od Stvarnika.

V družbi že omenjenega kano-nika Vovka me je večkrat prišel obiskat moj najožji rojak, ta-kratni ravnatelj škofijske pisar-ne v Ljubljani msgr. Jože Jago-dic, tudi poznan po svojih do-mislicah. Obujala sva tudi lepe spomine, kako smo skupaj kra-ve pasli in pekli krompir, kate-rega smo kopali kar na sosedo-vi njivi, kamor so večkrat tudi živali neopažene zašle. In za vso tisto škodo sem bil navadno le jaz kaznovan; naš oče so bili strog in palica se jim ni smilila. Tudi imenovani se je v majniku 1945 umaknil v svobodo in še vedno uspešno župnikuje na Vzhodnem Tirolskem blizu me-steca Lienza pod visokimi Dolo-miti, na katerega drugi strani ob zeleni Dravi je bilo znano begunsko taborišče Peggez, katero sem obširno popisal v A.D. v po-mladnih številkah 1971. Pred-lanskim je med hvaležnimi Ti-rolci zelo slovesno obhajal zlato mašo in jo je nameraval z vso slovesnostjo ponoviti še v rojst-ni fari pri novomašem oltarju; pa so se morali po odredbi obla-sti zadovoljiti le s proslavo v cerkvi, katera pa je bila za tisto slovesnost odlično okrašena.

(Dalje sledi)

Delne družine

Po podatkih zadnjega ljud-skega štetja je bilo v ZDA 4,654,-000 domov z materjo in otroci brez očeta ter 1,321,000 takih s samo očetom in otroci, pa brez matere.

Priatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE AID FOR AGED PRESCRIPTIONS St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4212

MALI OGLASI

V najem

Stiri čiste sobe, spodaj, zadaj, se oddajo na 68 cesti. Prazno 1. maja. Za pojasnila kličite: 431-4053

(68)

For sale — Euclid

4-bedroom bungalow, close to schools, transportation and church. Call 481-2997 or 951-3351

(71)

Hiša naprodaj

šest sob, tri spalnice v fari sv. Kristine.

Kličite 944-0562

(71)

Help Wanted Male & Female

CLEANING PEOPLE NEEDED Part time evenings, union rates and benefits. Experienced desir-able but not necessary. Own transportation important. Call

Metro Service Contractors

398-8844 for further information

(69)

Help Wanted Male & Female

FACTORY HELP WANTED. APPLY AT INTERSTATE DIESEL

2093 E. 19 St.

(71)

Help wanted — female

Dobijo delo

Natakar in ženska za pomoč v kuhinji. Je lahko upokojen. V Euclid, Ohio. Kličite 531-9782.

(x)

Male Help Wanted

JANITOR WANTED

Janitor needed at St. Mary's Church. Anyone interested call 761-7740. Living quarters avail-able.

(x)

Help Wanted — Male

Light duty, burning rubbish. No experience necessary.

The RICHMAN BROS. CO.

Call 431-0200, Ext. 259

Jos. Jurčič:

SOSEDOV SIN

Franičine matere ni bilo on-
da. Ostala je bila doma in pri-
pravljala za svatovščino, ter
jokala, menda sama ni vedela
zakaj.

Oče Smrekar je bil tam. Pre-
bledel je, ko je slišal, da hčere
ni, ustni stisnil, klobuk na oči
pomaknil, in šel — iskat. Šli so
malo ne vsi, ogledali povsod,
klicali, in ljudje, ki so se bili
na pokopališči; in v cerkvi zbra-
li, da bi pri poroki zijali, prišli
so tudi, ter pomagali iskat daleč
okrog in blizu, nekateri to in
ono pristavljaje.

Maša se je brala, a svatje so
bili vsi zunaj, tudi drugih ljudi
nihče ni mislil, da bi molit šel;
da, še iz cerkve so vreli. Napo-
sled je ostalo samo nekaj starih
gluhih bab.

Naveste ni bilo nikoli nikjer
najti ni doklicati.

"Domov je šla, domov!" Tako
so ljudje obsodili, in tako je
tudi oče Smrekar verjel.

Mož ni nobenega človeka po-
gledal. Sram ga je bilo in jeza
ga je trla, da so harve spreme-
tale. V krčmi, kjer so bili pu-
stili vozove, napregel je naglo
in sam se v diru domov peljal.
Kako bi hčer kaznoval, kako bi
jo tepel, tega niti misliti ni mo-
gel, vse je vrel v njem.

Drugi svatje so nekaj časa
zmajevali, sešli se potem v krč-
mi, napili se, kleli, smijali se in
šale zbijali, da take poroke še
niso nikoli učakali.

Celo Pogreznikov Peter se je
napil in naposled vesel bil, da
je s staro svojo teto plesal ter
s petama ob tla tolkel.

XXIII.

Doma Smrekar ne najde hče-
re. Misli si, predno solnce zaj-
de, sama pride, in kaj potem!
Kako bi bilo oprati to sramoto!
Pol imenja, vse imenje! pa te
sramote ne, tega ne, o čemer
bodo treh far ljudje več let
govorili.

Mati Smrekarica je okoli hiše
letala in jokala na vse glas, ko
je to slišala. Mislila si je, da
hčere ne bode nikdar več videla,
bala se je, da si je morebiti sa-
ma kaj žalega storila, da je po-
begnila, Bog ve kam, in vse so-
sede, ki so se zgrinjale, niso je
mogle utolažiti.

"K rodbi je kam šla!" tako so
se žene naposled pogovarjale, ko
je nikakor ni bilo domov. Smre-
karici se je to verjetno zdelo, in
potolažila se je malo. Kjer je
koli vedela za kako sorodno in
znano hišo v obližji in daljavi,
povsod je razposlala ljudi, ed-
nega tja, ednega sem, da bi poz-
vedel, ali je Franica tam. Vsa-
cega je dobro plačala, vsacega
je za Boga prosila, naj leti, naj
brž pridirja nazaj.

Iz bližnjih krajev je kmalu
od vseh strani prišlo poročilo,
da je ni nikjer. Neki star mož
jo je videl pol ure od cerkve;
potem ni živ človek več povedal,
da bi jo bil videl.

Naposled so se vrnili vsi po-
sli, nekateri uže po noči, nobe-
den pa ni prinesel glasu, kaker-
šen bi bil ustregel.

Smrekarjeva hiša je bila dva
dni kraj nesreče in žalosti. Kaj
je pomagalo bogastvo, kaj de-
nar! Edinega otroka ni bilo.

Smrekar je bil prvi dan ves
divji in jezen zaradi sramote,
katero mu je hči pred svetom
naredila, ker je za trdno mislil,
da se je samo kam odtegnila, pa
da zopet pride, potem je bil tih,
klavern, ni govoril, ni kadel in
jedel. Na obližji se mu je bralo,
da trpi on toliko, kolikor mati,
četudi ne joka.

Štefan, ki se je ljudem ode-
zal, zvedel je še le drugi dan,
kaj se je zgodilo. Poskočil je,
in prvi čut je bilo veselje, ra-

dost. Saj je bil ta dogodek dokaz
zanj! Druga misel pak je bila.
Če je treba svet preobrniti in
krvavo morje preplavati, najti
jo moram, govoriti moram ž
njo! Da bi morda več živa ne
bila, kakor so nekateri drugi
ugibali, to mu ni precej prišlo
na misel, a vendar pozneje, in
ta misel mu je bila strašnejša
od sladkosti vsega veselja, kar
ga je kedaj užil.

XXIV

Tako je minilo dva dni.

Tretji dan zjutraj je prišla v
Smrekarjevo hiša stara žena,
prekupčevalka s kuretino, ki je
iz mesta prinesla veselo, preve-
selo novico, da je Franica v me-
stu pri tisti ženi, pri kateri je
nekadaj stanovala v svojih otroč-
jih letih, ko je v šolo hodila.

In takoj za njo je prišel Ste-
fan Smrekarjevi materi skrivaje
povedat, da je dosti sveta obho-
dil, da je naposled zvedel in na-
šel, kje je Franica; da jej ni
nič hudega; da bi v mestu bil
rad govoril ž njo, samo upal se
ni od kraja, in potem ko je ho-
tel, ni mu k njej priti dovolila
žena, pri kateri je.

Ta vest je bila Smrekarici na
veliko tolažba.

A čudno je bilo vsem ljudem,
kako je Smrekarjev Anton go-
voril od tega trenutka, kar je
zvedel, da je hči v mestu. Po-
prej je bil dva dni ves žalosten,
potr in pobit; ni govoril z niko-
mer, ni tolažil, ni grajal plaka-
joče in obupne matere, ter sploh
se je kazalo, da on ne more biti
neobčutljiv oče.

Zdaj se vsa stvar hitro izpre-
meni. Smrekarjev Anton je zo-
pet stari Smrekarjev Anton,
prejšnji oče svoje hčere, ko za
trdno zve, da je Franica v me-
stu pri ženi, pri kateri je stano-
vala, ko je bila v mestni šoli.
Poprej dva dni mrtvo oko zopet
oživi; poprej tihi mož zopet po
stari navadi in še odločneje ter
jezneje začne ukazovati in pre-
povedovati služabnikom in do-
mačim. Kakor je dozdaj rad na
ednem mestu mirno sedel in
premišljal ter se samo z notra-
njega nemira zdaj pa zdaj genil
in hodil časih tja, kamor ni bilo
treba časih sem, brez namena,
tako zdaj samosvestno stopa in
ukazuje — huduje se na vse, in
osorno kara ženo, če jo vidi jo-
kati.

Smrekar in Smrekarica sta
sama v izbi.

"Pojdi ponuj!" reče mati.

Smrekar, kateri kakor po na-
vadi, samo jezneje, za mizo sedi
ter zopet vleče iz svoje navadne
srebrnokovane pipe, nekaj časa
molči, a potem odgovori:

"Jaz ne!"

"Če oče ne pojde, kakov ljud-
ski tudi ne pojde!" odgovori
mati ježno.

"Sama je zamešala, sama naj
zajema!"

"To ni beseda, kakeršno božja
zapoved očeta uči!" reče mati.

"Kaj? Božja zapoved?" — hu-
duje se oče. — "Baba, veš ka-
tera je četrta? Kaj je bilo meni
tega treba? Zdaj bom v nedeljo
od maše šel, pa bodo ljudje za
menoj kazali. Pšenico bom me-
ril, pa me bodo z nagajivostjo
vprašali: zakaj je tvoje dekle od
oltarja zbežalo? Ako bodem
polič vina pil jaz pri edni mizi,
pri drugi mizi bodo mežikali in
dejali: to je tisti, ki mu je hči iz-
pred poroke ubežala! In če se
stari može na cesti doidejo,
rekli bodo v pogovoru: edno
dete je imel, pa še to ga je na
smeh spravilo ter ga jezikom
dalo; on mora velik tepec biti.
— Veš, babnica, kaj je to? Vra-
ga veš! Jaz ti povem, da dokler
bodem živ in bode moj mazinec
gibal, hočem, biti gospodar v
svoji hiši! Kdo jo je silil k po-
roki? Nihče! Zakaj mi posled-
njo uro to stori, da me vsak
berač in vsak malhar gleda in
se mi smeje, in me je sram med
ljudi ljudi iti? Pa bi šel zdaj
ponjo? A potlej, kaj še potlej?"

"Ti si oče..."

"Kaj oče, oče, oče! — Jaz sem

bil! Ona naj bi bila hči. Zakaj
ne sluša? Zakaj ne dela, kakor
božja zapoved uči? Če je to sto-
rila, da je od mene pobegnila,
zakaj bi jaz za njo hodil? Ona
dobro ve, kje je moja hiša; ona
jo je pustila, ona naj je išče.
Jaz sem oče bil, bil zmerom; a
ona ta dan ni bila hči. Nikdar in
nikamor je ne grem iskat!"

Te besede je Smrekar ježno

in kriče govoril. Mati je dozdaj
pogovarjala samo tiho in joka-
je; a na te poslednje besede svojega
moža se postavi po konci, kakor
še nikdar, kar sta v zakonu, in
v najsvetejši jezi reče:

"Ti nimaš človeškega srca!
Tebi se tvoj otrok ne smili, kdo
se ti bode smilil? Ti imaš ka-
men pod prsmi. Ti si trda lese-
na klada in mrzel, kakor led po

zimi. Bodi, kjer si in kar si, in
sram te bodi vseh ljudi, ker si
dejal, da te jih je sram! Jaz
grem ponjo, ker ti nečeš ponjo
iti, ter je nočeš za svojo hčer
imeti!"

"Pojdi, saj veš kam nazaj!"
odgovori mirno Smrekar.

To pa mater v njeni ljubezni
k hčeri še huje razjezi.

"Če nikoli več ne bodem vi-
dela praga, katerega prestopaš
ti, neusmiljena zver, ki roje-
nega svojega otroka nečeš poz-
nati..."

"Pojdi naglo, pojdi!" odgovor-
i oče precej mirno.

"Grem!"
Rekši vstane žena in zalopu-
tne vrata za seboj.

ZA DOBRO VOLJO
"Ali ste nocoj prosti?" vpraša
šef svojo tajnico, ki vedno za-
muja službo.

"Seveda sem prosta," odgovor-
i ta hrepeneče.

"No, potem pa pojdite zgo-
dati, da ne boste jutri spet za-
mudili!"

DRAGI NAROČNIKI IN NAROČNICE!

Lepo prosimo, pošljite nam naročnino že ob prvem
obvestilu, prihranite nam ponovno delo in stroške!
Sporočite takoj, če želite spremembo v naročništvu.
Pridobivajte nam novih naročnikov. Priporočite naš
list svojemu slovenskemu sosеду in znanцу!

AMERIŠKA DOMOVINA

Ženini in neveste!

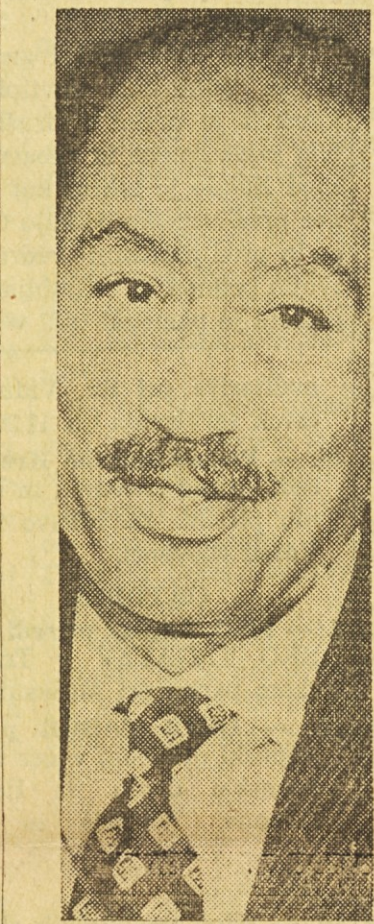
Naša slovenska unijska tiskarna Vam tiska
krasna poročna vabila
po jako zmerni ceni.

Pridite k nam in si izberite
vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

PONOSN OB USPEHIH —
Predsednik Egipta Anvar Sadat
je ponosen na uspehe, ki jih je
dosegel lani v oktobrski vojni z
Izraelom in po njej z dosego iz-
raelskega umika v notranjost
Sinajskega polotoka, kar je omo-
gčilo delo na ponovnem odprtu-
ju Sueškega prekopa.

ZIVELA SVOBODA! — V marsikateri demokratični drža-
vi bi bil tale "Nixon" kot podpiratelj oljnih družb naglo
prijet in pod ključem. V Washingtonu, D.C., kjer se je ne-
davno pojavil pred stavbo zveznega sodišča, ko so bili tja
pozvani obtoženci vloma v Watergate, se mu ni nič zgodilo.
Naštemljeni demonstrant je potem, ko je mislil, da je "po-
vedal, kar je hotel", odšel, kot je prišel. Po vsem sodeč ni
vzbudil niti posebne pozornosti.

DEKLICA S KLASOM — bi lahko dali naslov temu posnetku, ki je bil nagrajen na Ko-
dakovi razstavi fotografij za časopisje.

NENAVADNI PROMETNIK — V St. Louisu ureja prometni stražnik Owen Dacey promet na način, kot
ga vidimo na sliki. Je to precej nenavadno, zato je tudi vzbudilo dosti pozornosti ne le v St. Louisu,
ampak tudi drugod. Dacey je postal na svoj način slaven.

1905

1974

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostnimi srci naznanjamo, da je Vsemogočni poklical k
sebi našega ljubljenelega moža in očeta

RUDIJA DERMOTA

Rojen je bil 15. aprila 1905. Umrl je 22. marca 1974.

Bil je član društva Sv. Vida št. 25 KSKJ.

Pogreb je bil 25. marca 1974 iz Grdinovega pogrebne-
ga voda v cerkev sv. Vida in od tam na pokopališče Kalvarija.

Z vso hvalečnostjo se zahvaljujemo č.g. Jožetu Božnarju za
vso duhovno oskrbo v njegovi bolezni, posebno še za opravilo
vseh pogrebnih obredov vključno daritev naše zadušnice.

Iskreno se zahvaljujemo vsem prijateljem, ki so njegovo
krsto okrasili z venci, ki so ga prišli kropiti, darovali za maše
in druge dobre namene.

Zelo smo hvaležni vsem, ki so ranjkemu izkazali svojo lju-
bezen s tem, da so se udeležili pogrebne maše, pogreba in ga
spremili na pokopališče.

Globoko hvaležnega srca se zahvaljujemo dobrim njegovim
prijateljem, ki so ga v bolezni obiskovali in mu lajšali ure
trpljenja

Predragi mož in oče, počivaj v miru!

Žalujejoči:

MARGARETA — žena, otroci in ostalo sorodstvo.

Cleveland, O. 15. aprila 1974.